

Ved vort andet Ændringsforslag udvide vi i meget høj Grad den Ret, vi have i Kjøbenhavn til at paaligne Skat saaledes, at den kan paalignes retfærdigt.

Den højtærede Minister kom ind paa de $2\frac{1}{2}$ pCt. og erkendte, at det var en nødvendig Følge af den Føringelse, som Skattelovene vare undergaaede fra i Fjor til i Aar. Men han syntes stadig at mene, at vi skulde være særlig taknemmelige for den halve Procent. Vi kunne dog ikke være særlig taknemmelige for, at Skattelovene nu give Kjøbenhavns Kommune 650,000 Kr. mindre i Kassen end i Fjor, og som en Følge af denne Føringelse er Procenten sat op fra 2 til $2\frac{1}{2}$. Det er dog for meget at forlange, at vi skulde være taknemmelige for den halve Procent, naar den netop repræsenterer de 650,000 Kr., Kjøbenhavns Kommune i Aar faar mindre i Kassen. Kommunen faar ikke en eneste Øre mere derved. Den højtærede Minister talte om, at vi havde holdt paa 3 pCt. Det ved jeg ikke, at vi have gjort, men vi have holdt paa, at man ikke gjorde yderligere Indgreb i Kommunens Selvstyre, end den bestaaende Indkomstskattelov af 1863 i Forvejen gjorde. Saa maatte det blive Kommunens egen Sag, hvor høj en Procent den vilde paaligne. Det, vi have forlangt, er det, som Kjøbenhavns Kommune enstemmig forlangte forrige Vinter, nemlig 3 Ting: tvungen Selvangivelse, finansielt Selvstyre inden for en vis Grænse og Ret til at paaligne sin Skat efter stigende Skala. Det er det, vi forlangte. Vi forlange ikke i og for sig en højere Skat her i Kjøbenhavn, men vi forlange en saadan Skat, at Kommunen kan føre sit kommunale Liv frit og uhindret, og at Skatten skal paalignes retfærdig efter en stigende Skala. Det er det kjøbenhavnske Socialdemokratis Standpunkt i den kommunale Skattesag.

Den højtærede Minister mente, at vort Ændringsforslag om Ligningskommissioner var unødvendigt, thi sagde han, de højstbeskattedes Repræsentanter kunne jo dog ikke selv sammen med Borgmesteren blive Flertal, de kunne kun blive lige saa mange som den almindelige Vælgerklasses Repræsentanter. Dette er nu allerede haardt nok, og som det faktisk er, vil det betyde, at Høje i Byraadene kunne vælge disse Ligningsmyndighedens Medlemmer, thi det er kun forholdsvis faa Byraad, hvor Demokratiet endnu har formaaet at besætte samtlige de Pladser, der ere udgaaede af den almindelige Vælgerklasse. Og selv om man tager en saadan Kommune, f. Eks.

Esbjerg, hvor Socialdemokratiet besætter de 10 Pladser af 19, og de højstbeskattede saaledes kun har 9 Pladser, udgøre disse sidste sammen med Borgmesteren altsaa 10, og det viser sig i Praksis, at disse 10 i Virkeligheden sejre paa alle Stridspunkter. For øvrigt har den højtærede Indenrigsminister selv været de højstbeskattedes Repræsentanter i Forbindelse med Borgmesteren behjælpelig med at sætte deres Villie igennem mod, hvad de 10 vilde, der er valgt af den almindelige Vælgerklasse. Og naar dette kan ændres ved en saa lille Rettelse som den i vort subsidiære Forslag: at dette Valg skal foretages efter Forholdstalsvalg, synes jeg, det maatte kunne ske, naar Tinget ellers er stemt for Forholdstalsvalg, hvad det jo er. I Retsreformforslaget bestemmes det, at hvor der skal vælges Nævninger fra kommunal Side, skal det overalt gøres efter Forholdstalsvalgmaaden, og jeg forstaaer da ikke, at man vil modsætte sig denne lille Ændring om, at Valg af Suppleanter til Ligningskommissionen skal foregaa efter Forholdstalsvalg. Derved vil man netop kunne sørge for, at den almindelige Vælgerklasses Repræsentanter altid ville kunne bevare Overvægten i Ligningskommissionen. Følger man ikke os, ville de højstbeskattede i de fleste Tilfælde kunne faa Flertallet i Ligningskommissionen, og hvad det vil sige for en retfærdig Skatteligning, derom vil ingen i denne Sal være i Tvivl.

Den højtærede Minister kom ind paa den efter vor Mening gale Paragrafhenvisning, der findes i § 16. Han benægtede ikke, at det var en Fejl, men han sagde, at det var noget, der havde fundet Sted ogsaa i de tidligere Forslag. Det er rigtigt nok. Ogsaa i Regeringsforslaget fra forrige Aar fandtes den formentlig gale Henvisning. Det er mig nemlig umuligt at se, at denne Henvisning: jfr. dog § 20 har noget at gøre her. Jeg kan ikke se, at der er Sammenhæng med § 20. Det vilde der derimod være, hvis man henviste til § 18. Denne Fejl burde være opdaget tidligere, den burde allerede være opdaget af Landstinget, den burde maaske være opdaget af Folketinget i Fjor. Men nu er den endelig funden, og lad os saa rette den, inden Lorforslaget faar sin endelige Stadfæstelse.

Den højtærede Minister indvendte mod Ændringsforslag Nr. 12, at Udtrykket „den hidtidige Skat“ var utydeligt. Jeg kan ikke indse, at det er mere utydeligt end saa meget andet i Skatteloven, tværtimod,